

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/99/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812203748
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812203748.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825 zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava proti odporkyni: L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. V. B., T. K. XXXX/XXX, zast. opatrovníčkou X. T., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné o zaplatenie 4.143,33 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd p r i p ú š ť a zmenu návrhu navrhovateľa a to tak, že:

„Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 4.143,33 eur, riadny úrok vo výške 9,80% ročne z istiny 3.526,28 eur od 15.12.2007 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.044,01 eur od 15.12.2007 do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku na účet navrhovateľa a trovy právneho zastúpenia vo výške 380,78 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, všetko do 15 dní od doručenia platobného rozkazu.“

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Odporkyni sa trovy konania nepriznávajú.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodne podaným návrhom domáhal rozsudku, ktorým by súd odporkyňu zaviazal zaplatiť sumu 4143,33 eur pozostávajúce z istiny vo výške 3526,28 eur, riadnych úrokov vo výške 486,69 eur, úrokov z omeškania vo výške 99,32 eur a nezaplatených poplatkov vo výške 31,04 eur. Ďalej požadoval úroky z omeškania vo výške 11,80 % ročne zo sumy 4044,01 eur od 15. 12. 2007 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým že, Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., IČO: 313 210 26 ako veriteľ a odporca dňa 7. 7. 2005 uzavreli úverovú zmluvu k stavebnému sporeniu číslo XXXXXXXX/XXXX, na základe, ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 3319,39 eur pri úrokovej sadzbe 9,80 % ročne. Po pridelení a pripísaní nasporenej sumy k úverovému účtu sa medziúver transformuje na nevypovedateľný stavebný úver s úrokovou sadzbou 6 % ročne. Stavebná sporiteľňa ako postupca postúpila navrhovateľovi a základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 12. 2007 svoju pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Odporca neplnil svoj záväzok zo zmluvy o úvere riadne a včas, z uvedeného dôvodu preto pôvodný veriteľ vyhlásil ku dňu 25. 7. 2006 predčasnú splatnosť úveru a zvýšila platnú úrokovú sadzbu za dobu oneskorenia o 2 percentá ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Po postúpení predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa za navrhovateľa nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ pri vyčíslení pohľadávky pridrižiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého pri postúpení pôvodným vlastníkom pohľadávky. Pohľadávka navrhovateľa zo zmluvy o

úvere bola ku dňu 14. 12. 2007 vo výške 4143,33 eur a a pozostávala zo steny vo výške 3526,28 eur, riadny úrok vo výške 486,69 eur, úrokov z omeškania vo výške 99,32 eur z nezaplatených poplatkov vo výške 31,04 eur.

V predmetnej právnej súd vykonal šetrenie pobytu odporkyne a nakoľko sa vykonaným šetrením nepodarilo zistiť jej aktuálny pobyt, súd jej uznesením č.k. 4C/99/2012-72 zo dňa 20.9.2012 ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní.

Opatrovníčka odporkyne žiadala návrh navrhovateľa zamietnuť vznášajúc námietku premlčania, keďže podľa jej názoru je nárok navrhovateľa premlčaný.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami, úverovou zmluvou zo 7. 7. 2005, zmluvou o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom zo dňa 21. 12. 2007 spolu s prílohou, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 7. 1. 2008, žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 25. 7. 2006, písomnými podaniami navrhovateľa zo dňa 21. 5. 2012 a zo dňa 3. 8. 2012 spolu s prílohami a zistil tento skutkový stav veci:

Podaním zo dňa 21. 5. 2012 navrhovateľ upravil petit v návrhu a žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť sumu 4143,33 eur spolu s úrokom vo výške 9,80 % ročne z istiny 3526,28 eur od 15.12.2007 do zaplatenia, spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 4044,01 eur od 15.12.2007 do zaplatenia a trovy konania.

Podľa § 95 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Súd pripustil zmenu návrhu tak, ako to požadoval navrhovateľ podľa vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ ako stavebná sporiteľňa a odporkyňa uzavreli dňa 7.7.2005 úverovú zmluvu k číslu stavebného sporenia XXXXXXXX/XXXX (ďalej len „úverová zmluva“). V zmysle čl. I zmluvy stavebná sporiteľňa poskytla na základe žiadosti poberateľa úveru z uvedenej zmluvy o stavebnom sporení medziúver v sume 100.000,-Sk pri úrokovej sadzbe 9,8% ročne. Podľa bodu 2. stavebná sporiteľňa poskytla medziúver na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Podľa čl. II. bod 1. vyplatená časť medziúveru je úročená dňom vyplatenia.

Podľa čl. II bod 2. úverovej zmluvy poberateľ úveru sa zaväzuje počas celej doby splácania medziúveru mesačne platiť splátku vo výške 1,6% z cieľovej sumy, t.j. vo výške 1600,-Sk, ktorá mala byť použitá spôsobom uvedeným v zmluve.

V zmysle čl. VI. bod 2. písm. b) úverovej zmluvy ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru podľa čl. II. tejto zmluvy, resp. vkladu na sporiteľský účet alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.

V prípade žiadosti o okamžité splatenie úveru stavebná sporiteľňa zúčtuje dlžnú sumu s nasporenou sumou podľa čl. III. bod 1 ku dňu žiadosti o okamžité splatenie. Súčasne sa zvyšuje platná úroková sadzba zostatku úveru o 2% p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu od dátumu žiadosti o okamžité splatenie (čl. VI. bod 4. úverovej zmluvy).

Podľa čl. VI. bod 5. úveru zmluvy poberateľ úverovej sa zaväzuje splatiť celý zostatok úveru aj s príslušenstvom na základe výzvy stavebnej sporiteľne.

Dňa 25.7.2006 navrhovateľ zaslal odporkyni žiadosť o okamžité splatenie úveru, v zmysle ktorého požiadal dňom 25.7.2006 o okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 3526,28 eur. Pôvodný veriteľ dlžníka upozornil, že od uvedeného termínu sa zvyšuje platná úroková sadzba pre celý zostatok úveru o 2% ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Žiadosť odporkyňa prevzala 9.8.2006.

Spolu s písomným vyjadrením zo dňa 3.8.2012 predložil navrhovateľ výpis z účtu číslo XXXXXXXX/XXXX, v ktorom sú uvedené sumy poskytnuté odporkyni dňa 15. 7. 2005 v sume 80.000 Sk a dňa 14. 9. 2005 v sume 20.000 Sk. Z uvedeného výpisu ďalej vyplýva že dňa 22. 6. 2005 uhradila odporkyňa sumu 1000 Sk, dňa 6. 9. 2005 sumu 3490 Sk a dňa 17. 1. 2006 sumu 5500 Sk, pričom všetky platby boli započítavané najprv na príslušenstvo a následne na istinu pohľadávky.

Zároveň navrhovateľ predložil históriu úveru od splatnosti úveru dňa 25. 7. 2006 do dňa 14. 12. 2007, z ktorého vyplýva, že v tomto období už nebola evidovaná žiadna úhrada.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V zmysle § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 7.7.2005 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Z § 387 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

V zmysle § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Dňa 21.12.2007 Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., ako postupca a navrhovateľ ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil svoje pohľadávky, ktoré vznikli zo zmlúv o úvere a medzi ktorými podľa Prílohy č. 1 k zmluve bola aj pohľadávka voči odporkyni na navrhovateľa, čím je daná aktívna legitimácia navrhovateľa v tomto konaní.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi pôvodným veriteľom Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s. a odporkyňou bola uzavretá úverová zmluva, v zmysle ktorej pôvodný veriteľ poskytol odporkyni úver vo výške 100.000,-Sk.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti odporkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka vrátane ustanovení o premlčaní, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Opatrovníčka odporkyne vzniesla námietku premlčania, preto bolo úlohou súdu sa s touto námietkou vysporiadať. Ak by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, najmä ohľadom určenia premlčacej doby, došlo by k znevýhodneniu postavenia odporkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu, ktoré by spôsobilo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne - spotrebiteľa. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, preto súd posúdil otázku premlčania v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, podľa ktorých všeobecná premlčacia doba je trojročná. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na tunajšom súde dňa 30.3.2012, pričom k zosplatneniu celého úveru došlo dňa 25.7.2006. Navrhovateľ tak podal návrh na súde po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 26.7.2009, pričom opatrovníčka odporkyne vzniesla námietku premlčania a na základe tejto skutočnosti súd nemohol navrhovateľovi toto premlčané právo priznať a neostávalo mu iné, ako návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť.

Súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že aj v prípade posúdenia predmetného úverového vzťahu v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka by v dôsledku vznesenia námietky premlčania súd navrhovateľovi nemohol toto právo priznať, nakoľko návrh bol podaný aj po uplynutí všeobecnej štvorročnej premlčacej doby v zmysle § 397 Obchodného zákonníka.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznal, hoci mala vo veci plný úspech, nakoľko zo spisu zistil, že jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti výroku rozsudku, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol a výroku o trovách konania je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. Proti výroku o pripustení zmeny návrhu odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.